

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 315/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

218/2009. (VII. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) szentesi lakos **panaszos**¹ 2009. május 28-án előterjesztett **panaszát** a 2009. július 8-án megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. május 28-án amiatt tett panaszt, mert véleménye szerint 2009. május 25-én tévesen szabott ki rá helyszíni bírságot a rendőrség, ezért kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

1) A panaszos 2009. május 28-án elektronikus formában terjesztett elő panaszbeadványt, amelyet 2009. június 6-án aláírásával is megerősített. A panaszos beadványában előadta, hogy 2009. május 25-én 15 óra 35 perckor Szentesen, az Erzsébet téren egy körforgalomból kifelé hajtott személygépkocsijával, amikor is – a rendőrség véleménye szerint – nem használta az irányjelzőt, három utastársa és ő azonban egyértelműen állítják, hogy ez nem így történt. A panaszos elmondása szerint a mögötte közlekedő rendőrségi szolgálati járműben ülő rendőröket bizonyára megteveszthette a pillanatnyi időjárás okozta optikai csalódás, hiszen igen erős napfény volt, feltehetően ezért nem volt észlelhető a mintegy három másodperces irányjelzése a rendőrök számára, akik egyébként is csak kb. egy másodpercre

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kerülhettek olyan pozícióba, ahonnan irányjelzőjére a körforgalomból kifelé tartva ráláthattak. A panaszos azt is leírta, hogy gépjárművén az irányjelző fénye a mai modern autókéhoz képest sokkal gyengébb (éppen határértéken belüli), azt a rendőröknek ehhez képest túl nagy távolságból kellett volna észlelniük, és a panaszos az irányjelzőt rögtön ki is kapcsolta a körforgalomból kiérve, hogy ne tegyen félreérthető jelzést. A panaszos végül elfogadta a rá kiszabott helyszíni bírságot, és azt be is fizette, az általa kitöltött nyomtatványra azonban tett egy kérdőjelet a félreértések tisztázása érdekében. Álláspontja szerint az őt megbírságoló rendőrök jóhiszemű tévedés áldozataivá válhattak.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A vizsgált esetben a panaszos azt sérelmezte, hogy véleménye szerint a rendőrség őt tévesen bírságolta meg a közúti forgalomban közlekedve irányjelző használatának elmulasztásáért, hiszen ő használta az irányjelzőt, csak azt a mögötte közlekedő rendőrök a nem megfelelő feltételek között nem észlelték.

A Testületnek az ügy elbírálására nincs hatásköre, mivel a panaszbeadvány tartalmából kitűnően a panaszossal szemben nem került sor olyan, az Rtv. IV–VI. Fejezete szerinti intézkedésre vagy kényszerítő eszköz-alkalmazásra, amely – tekintettel az Rtv. 92–93. §-aira – a Testület hatáskörét megalapozhatná, és vizsgálatát lehetővé tenné. A Testületnek nincs hatásköre arra, hogy a Rendőrség által kiszabott –

és már befizetett – helyszíni bírság jogszerűségét, megalapozottságát, körülményeit vizsgálja, ezért a panaszt a Testületnek el kellett utasítania.

3) A Testület felhívja a panaszos figyelmét a szabálysértésekről szól 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 134. § (1) bekezdésére, amely szerint a szabálysértést meghatározó jogszabályban megállapított esetekben a (2) bekezdésben felsoroltak (így a rendőrség is) a szabálysértés tetten ért elkövetőjét helyszíni bírsággal sújthatják. A 135. § (2) és (3) bekezdése szerint: „(2) Ha az elkövető a helyszíni bírság kiszabását – a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatás után – tudomásul veszi, a bírságolás ellen jogorvoslatnak helye nincs. (3) Tudomásul vett helyszíni bírság esetén az elkövető részére készpénz-átutalási megbízást kell átadni és fel kell hívni, hogy a bírságot harminc napon belül fizesse be.” A 137. § szerint: „Ha az elkövető vagy a gépjármű üzemben tartója a helyszíni bírság kiszabását nem veszi tudomásul, a szabálysértési eljárást az egyébként irányadó rendelkezések szerint kell lefolytatni. Így kell eljárni akkor is, ha a gépjármű üzemben tartójának megküldött készpénz-átutalási megbízást harminc napon belül nem fizetik meg.” A helyszíni bírságolás részletes szabályairól szóló 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint ha az elkövető a helyszíni bírságolás tényét nem veszi tudomásul vagy a helyszíni bírság összegét vitatja, a hatóság tagja a helyszíni bírságolást befejezi és közli az elkövetővel, hogy feljelentést tesz.

Ha tehát a panaszos a kérdéses szabálysértés körülményeit vitatni kívánta volna, lehetőségében állt volna akár a helyszínen a helyszíni bírság visszautasítása, akár a készpénz-átutalási megbízás be nem fizetése. Ezekben az esetekben ugyanis vele szemben a Szabs. tv. szabályai szerint megindult volna a szabálysértési eljárás, amelynek során egy esetlegesen őt marasztaló hatósági határozat ellen – annak közlésétől számított nyolc napon belül – élhetett volna a panaszos a Szabs. tv. 88–90. §-ai szerinti kifogással, és abban előadhatta volna a rendőrségtől eltérő véleményét a vitatott eset körülményeitől. A panaszos azonban – beadványából kitűnően – ezek közül egyik lehetőséggel sem élt, a helyszíni bírságot elfogadta és be is fizette, ezáltal ügyében a Szabs. tv. 135. § (2) bekezdése alapján a bírságolás ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

III.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2009. július 8.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Kádár András Kristóf

testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület